

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Boj: 03 0 K 020289 21 Kž 5
Sarajevo, 01.04.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Nidžare Zlotrg, kao predsjednice vijeća, Hurije Muratović i Ismete Mujanović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. H., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i krivičnog djela Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članom 54. istog zakona, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Tuzle i branitelja optuženog M. H., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020289 20 K od 14.12.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.04.2021. godine u prisustvu federalnog tužitelja Dragana Stupara, optuženog M. H. i branitelja optuženog M. H., advokata B. H.iz T., donio je

P R E S U D U

Žalba kantonalnog tužitelja iz Tuzle odbija se kao neosnovana, a žalba branitelja optuženog M. H. djelimično uvažava i presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020289 20 K od 14.12.2020. godine preinačava u odluci o kazni, tako da se optuženom uz primjenu odredaba člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je tom presudom oglašen krivim, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je takođe tom presudom oglašen krivim, uz primjenu odredaba člana 50. tačka a) i člana 51. stav 1. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, a za krivično djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, uz primjenu odredaba člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, pa se optuženi M. H., primjenom odredaba člana 54. stav 1. i 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest) godina i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu mu se primjenom odredaba člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i

Hercegovine uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 31.05.2020. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020289 20 K od 14.12.2020. godine, optuženi M. H. je oglašen krivim zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH i krivičnog djela Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. istog zakona, pa je za počinjena krivična djela, nakon što mu je primjenom odredbi člana 42., 43. i 49. KZ FBiH, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH utvrđena kazna zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH kazna zatvora u trajanju od (šest) godina i za krivično djelo Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, primjenom odredbe člana 54. stav 1. KZ FBiH osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 19 (devetnaest) godina i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu je optuženom, temeljem odredbe člana 57. stav 1. KZ FBiH, uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.05.2020. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Istom presudom, na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH prema optuženom je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja pištolja ručne izrade sa jednom neolučnom cijevi ukupne dužine 353 mm, dužine 254 mm, a koji koristi sačmenu/lovačku patronu kalibra 12, kao predmeta koji je upotrijebljen za izvršenje krivičnog djela.

Navedenom presudom na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi je oslobođen od obaveze naknade troškova krivičnog postupka, dok je primjenom odredbi člana člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećena H. H. sa imovinskopravnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je izjavio kantonalni tužitelj iz Tuzle zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se njegova žalba uvaži i pobijana presuda u odluci o krivičnopravnoj sankciji preinači, tako da se optuženom za počinjena krivična djela utvrde pojedinačne kazne zatvora u dužem trajanju od onih koje su mu utvrđene pobijanom presudom, a potom izrekne jedinstvena kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene.

Žalbu protiv prvostepene presude je izjavio i branitelj optuženog M. H., advokat B. H. iz T., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačke d) i k) i člana 312. stav 2. ZKP FBiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači i optuženi M. H., oslobodi od optužbe ili da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja, branitelj optuženog M. H. je osporio navode iz te žalbe i predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neosnovana, a da se žalba branitelja uvaži i pobijana presuda u odluci o krivičnopravnoj sankciji preinači tako da se optuženom za počinjena krivična djela izrekne blaža kazna od one koja mu je izrečena prvostepenom presudom.

Federalna tužiteljica je u svom podnesku broj T03 0 KTŽ 0089041 21 2 od 16.02.2021. godine predložila da se žalba branitelja optuženog M. H. odbije kao neosnovana, a da se žalba kantonalnog tužitelja u Tuzli uvaži i presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020289 20 K od 14.12.2020. godine u odluci o krivičnopravnoj sankciji preinači, tako da se optuženom za počinjena krivična djela izrekne kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene, pa je kod navoda i prijedloga iz tog podneska prisutni federalni tužitelj ostao i na sjednici vijeća ovog suda koja je održana u smislu odredaba člana 319. ZKP FBiH.

Na istoj sjednici, branitelj optuženog M. H., advokat B. H. iz T. je izjavio da ostaje kod navoda i prijedloga iz podnesene žalbe koju je usmeno i obrazložio, kao i kod navoda i prijedloga iz odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, dok je optuženi izjavio da prihvata u cijelosti sve navode i prijedloge iz žalbe branitelja i odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, kao i navode i prijedloge koje je njegov branitelj iznio na sjednici vijeća održanoj pred ovim sudom.

Ovaj sud je na osnovu člana 321. ZKP FBiH ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i prigovora kantonalnog tužitelja i branitelja optuženog M. H., kao i po službenoj dužnosti na okolnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj optuženog M. H. u žalbi navodi da prvostepena presuda, kada je u pitanju zaključak suda da je optuženi počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH na štetu oštećene H. H., za koje je pobijanom presudom oglašen krivim, ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. S tim u vezi branitelj u žalbi navodi da prvostepeni sud nije naveo iz kojih to radnji poduzetih od strane optuženog proizilaze bitna obilježja navedenog krivičnog djela, te pri tome ukazuje da dokazi izvedeni u prvostepenom postupku nisu dovoljni za izvođenje zaključka da je optuženi počinio i navedeno krivično djelo. U vezi sa navedenim tvrdnjama branitelj u žalbi ističe da se bez provođenja rekonstrukcije događaja u predmetnoj stvari, nije moglo pouzdano utvrditi da je optuženi predmetna ispaljenja iz vatrenog oružja izvršio i u pravcu oštećene H.H., tako da je zbog neprovođenja rekonstrukcije događaja činjenično stanje u ovom dijelu ostalo pogrešno utvrđeno. Branitelj optuženog potom citira sadržinu odredbe člana 3. stav 2. ZKP FBiH, te ističe da je prvostepeni sud u konkretnom slučaju u nedostatku dokaza, uz primjenu načela „In dubio pro reo“, optuženog trebao osloboditi od optužbe za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH na štetu oštećene H. H., te da je propustom da primijeni odredbu člana 3. stav 2. ZKP FBiH, počinio i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH.

U pogledu naprijed istaknutih žalbenih prigovora branitelja optuženog, ovaj sud prvenstveno primjećuje da branitelj u ovom dijelu žalbe ne razgraničava jasno žalbene osnove, jer na temelju u žalbi iznesenih tvrdnji istovremeno ukazuje i na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Pri tome je neophodno ukazati da su neosnovani navodi iz žalbe branitelja gdje se iznose tvrdnje da u pobijanoj presudi, kada je u pitanju krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH na štetu oštećene H. H., za koje je optuženi pobijanom presudom između ostalog oglašen krivim, nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, jer je prvostepeni sud, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude, nakon što je na stranama od 3. do 15. obrazloženja iznio sadržinu izvedenih dokaza, a potom na stranama od 16. do 20. obrazloženja, vodeći se odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH, izvršio ocjenu tih dokaza, za zaključak da je optuženi, pored ostalih krivičnih djela za koja se tereti, počinio i krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH na štetu oštećene Hazeme Hodžić, na strani 20. treći pasus obrazloženja presude, dao dovoljno jasne i određene razloge. Navodi iz žalbe branitelja istaknuti u prilog bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka, tačnije iznesene tvrdnje da izvedeni dokazi u prvostepenom postupku, nisu bili dovoljni za izvođenje zaključka da je optuženi ispaljenjima koje je izvršio u predmetnom događaju počinio i krivično djelo ubistvo na štetu oštećene H. H., suštinski, predstavljaju prigovore činjenične naravi, s obzirom da se istima ukazuje na ocjenu dokaza i s tim u vezi izvedene zaključke prvostepenog suda, pa će isti i biti razmatrani prilikom ispitivanja pravilnosti u tom dijelu pobijanom presudom utvrđenog činjeničnog stanja.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branitelj optuženog u žalbi dalje navodi da je prvostepeni sud odbijanjem prijedloga odbrane za provođenjem novog psihijatrijskog vještačenja optuženog, a koje vještačenje je, kako se u žalbi navodi, predloženo, kako bi se osporio nalaz i mišljenje vještaka optužbe koji je izvršio psihijatrijsko vještačenje optuženog, što je teško ostvarivo bez pomoći drugog vještaka iz ove oblasti, povrijedio pravo na odbranu optuženog i tako počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani.

Prije svega, neophodno je ukazati da je prema odredbi člana 15. ZKP FBiH, obaveza suda da objema strankama pruži jednake mogućnosti pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnom pretresu. Međutim, sukladno odredbi člana 278. stav 2. ZKP FBiH, sud koji vodi krivični postupak, pored obaveze da strankama pruži jednake mogućnosti u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnoj raspravi, mora imati i određenu diskreciju u ocjeni da li bi izvođenje predloženog dokaza bilo relevantno za odluku u predmetnoj stvari, te da, ako ocijeni da okolnosti koje stranka i branitelj žele da dokažu nemaju značaja za predmet ili da je ponuđeni dokaz nepotreban, odbije izvođenje takvog dokaza i takvu odluku sukladno odredbi člana 254. stav 4. i člana 305. stav 7. ZKP FBiH, obrazloži. Prema navodima iz žalbe branitelja, a koji su identični navodima sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 12.11.2019. godine, branitelj optuženog je, nakon što je na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 16.10.2020. godine ispitan vještak neuropsihijatar R. S., koji je po nalogu tužiteljstva izvršio psihijatrijsko vještačenje optuženog, ne navodeći pri tome

konkretne razloge koji dovode u pitanje nalaz i mišljenje ovog vještaka, a niti okolnosti koje bi se novim vještačenjem trebale posebno utvrđivati, predložio novo psihijatrijsko vještačenje optuženog, s ciljem, kako se to navodi u žalbi “kako bi se osporio nalaz i mišljenje vještaka optužbe koji je izvršio psihijatrijsko vještačenje optuženog”. Imajući u vidu da je prvostepeni sud, postupajući u smislu odredbe člana 278. stav 2. ZKP FBiH, takav prijedlog branitelja za izvođenje predloženog dokaza, kako to proizilazi iz zapisnika o glavnom pretresu i obrazloženja pobijane presude, odbio, uz obrazloženje da je na okolnosti stanja svijesti optuženog u vrijeme počinjenja predmetnih krivičnih djela, tj. na iste okolnosti i temeljem istih dokaza, pa i onih prezentiranih od strane odbrane, provedeno vještačenje po vještaku neuropsihijatru R. S. i da odbrana optuženog nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje ovog vještaka, te da bi u konkretnom slučaju provođenje novog psihijatrijskog vještačenja po prijedlogu odbrane bilo samo u sferi odugovlačenja postupka u predmetnoj stvari, a da se žalbom branitelja pravilnost takve odluke prvostepenog suda ne osporava, neosnovane su tvrdnje iz žalbe da je prvostepeni sud samim odbijanjem prijedloga branitelja za izvođenje naprijed navedenog dokaza povrijedio pravo na odbranu optuženog, te tako počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Nije prihvatljiv ni žalbeni prigovor branitelja optuženog da je prvostepeni sud bio u obavezi da prihvati prijedlog odbrane za novim psihijatrijskim vještačenjem optuženog po drugim vještacima, iz razloga što, kako branitelj u žalbi navodi “vještak optužbe nije utvrđivao određene razloge koje je odbrana od istog zahtijevala”.

S tim u vezi, neophodno je ukazati da je vještak neuropsihijatar R. ., kako u svom pismeno datom nalazu tako i u svom iskazu na glavnom pretresu potpuno jasno i određeno naveo, da kod optuženog nisu nađeni elementi trajne ili privremene duševne bolesti, odnosno psihičke poremećenosti, ali da se u konstelaciji dugogodišnje historije loših odnosa između optuženog i oštećenog E. H., kod optuženog javila ubilačka namjera, izazvana, ne afektom straha, nego ljutnje i mržnje, što je u konkretnom i rezultiralo izvršenjem predmetnih krivičnih djela, pri izvršenju kojih krivičnih djela je sposobnost optuženog da svati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima bila smanjena, ali ne bitno. Pri tome je neophodno naglasiti da su tačni navodi iz žalbe branitelja da vještak neuropsihijatar R. S. psihijatrijskim vještačenjem optuženog nije našao da je optuženi predmetno krivično djelo ubistvo na štetu oštećenog E. H., izvršio pod uticajem afekta straha, kako je to odbrana potencirala, a što po ocjeni ovog suda ne dovodi u pitanje pravilnost datog nalaza ovog vještaka, kada se ima u vidu da je predmetni nalaz vještak dao nakon izvršene analize svih prezentiranih mu dokaza, kako onih koji se odnose na zdravstveno stanje optuženog, koji su prezentirani od strane odbrane optuženog, tako i onih koje se odnose na okolnosti izvršenja predmetnih krivičnih djela, o kojima su se u svojim iskazima izjašnjavali svjedok oštećena H. H., očevidac predmetnih dešavanja i svjedok E. B., službenik policije, koji se izjašnjavao o aktivnostima policije poduzimanim u povodu međusobnog prijavljivanja optuženog i oštećenog. Izjašnjavajuće se tako na okolnosti stanja svijesti optuženog u vrijeme izvršenja predmetnih krivičnih djela, ujedno odgovorajući na brojna pitanja postavljena od strane odbrane, vještak neuropsihijatar R. S. je bio izričit, da je predmetno ubistvo oštećenog E. H. rezultat ranije teško poremećenih odnosa između optuženog i oštećenog koji su kod optuženog doveli do pojave afekta ljutnje i mržnje, usljed čega se kod optuženog javila ubilačka namjera, pri čemu se vještak pozvao i na podatke iz sudskog

spisa koje odbrana nije osporavala, a prema kojima je oštećeni lišen života ispaljenjima u leđa, i to, dok je preko nekoliko njiva bježao ispred optuženog.

Osporavajući prvostepenu presudu branitelj optuženog, bez posebne konkretizacije iznesenih navoda, u žalbi dalje prigovara da dokazi izvedeni u prvostepenom postupku nisu davali dovoljno uporišta za zaključak da je optuženi u predmetnom događaju, poduzetim radnjama ostvario obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. stav 1. KZ FBiH na štetu oštećene H. H., za koje je pobijanom presudom također oglašen krivim.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu osnovani.

Naime, kada je u pitanju činjenična osnova pobijane presude i utvrđenja prvostepenog suda u pogledu inkriminacije optuženog u odnosu na oštećenu H.H., prvostepeni sud je imao u vidu i cijenio iskaz svjedoka oštećene H. H., koja je navela da su kritičnog dana ona i njen suprug E. traktorom krenuli u njive da bace gnojivo, da su usput prošli pored optuženog koji je u svojoj njivi dva metra od puta kupio travu u kolica i koji ih je vidio, da su nakon što su u jednoj njivi bacili gnojivo i istim putem se vratili do druge njive kako bi i tu bacili gnojivo, kada su ušli u njivu i ugasil motor, čuli pucanj i vidjeli da je lijevo bočno staklo na traktoru puklo, te dva metra od traktora sa lijeve strane u žbunju vidjeli optuženog koji je držao pištolj uperen prema njima, da su, kada je E. samo uspio da kaže da bježe, oboje na desna vrata traktora istračali i počeli bježati, kojom prilikom je čula još jedno ispaljenje, da se od straha trčeći kroz visoku travu u jednom momentu saplela i vidjevši optuženog da pripunjava metcima oružje rekla „ubi me tako mi je dragi Alah odredio“, na što joj je optuženi rekao da će prvo ubiti E., pa će se vratiti i ubiti i nju, te nastavio trčati za E., nakon čega je čula još dva ispaljenja, a potom kada se iz trave izvukla i krenula prema kući, zovući pri tome policiju, čula ispaljenje i petog metka. Iskaz svjedoka oštećene H. H. u izjašnjenju da je optuženi, kada ju je vidio u traktoru sa E., prema njoj i E. iz ručno izrađenog pištolja izvršio ispaljenje sačmene/lovačke patrone od kog ispaljenja je razbijeno lijevo bočno staklo na kabini traktora i da je za oštećenim E.i H. nastavio vršiti ispaljenja i nakon što su iz traktora istrčali i počeli bježati, govoreći pri tome oštećenoj kada se u travu saplela i pala, da će je ubiti nakon što ubije E. za kojim je trčao, potvrđuju materijalni dokazi u spisu, zapisnik o obdukciji oštećenog E. H. izvršenoj od strane vještaka sudske medicine prof. dr. Z. C. i izjašnjenje istog vještaka o uzroku smrti oštećenog i mehanizma nastanka ozljeda koje su dovele do smrtnog ishoda (prema nalazu vještaka radilo se o tri strijelne ozljede nastale sačmom), potvrda o izvršenom oduzimanju predmeta od optuženog (ručno izrađenog pištolja dužine 353 mm sa cijevi dužine 245 mm) i zapisnik o uviđaju u kojem su evidentirana oštećenja na staklu lijevih - vozačevih vrata traktora (razbijeno staklo sa jednim većim otvorom i više manjih otvora oko istog) i tragovi nastali kretanjem oštećenih i optuženog kroz livadu i šipražje, te fotodokumentacija sa uviđaja. U pogledu predmetnih ispaljenja projektila od strane optuženog, svoje izjašnjenje je dao vještak za balistiku A. R., a koji je analizom na vještačenje dostavljenog mu oružja (ručno izrađenog pištolja koji koristi sačmenu/lovačku patronu) i tragova ispaljenja patrone (plastičnog čepa od lovačke patrone kao nosača sačme pronađenog unutar rane u tijelu oštećenog E. kao i same sačme), naveo da u konkretnom slučaju, obzirom da se radi o ručno izrađenom pištolju koji koristi sačmu i pri ispaljenju ne ostaje patrona, ne postoji metoda utvrđivanja iz kog konkretno oružja je ispaljena sačma, ali da se prema

oznakama veličine sačme nađene u tijelu oštećenog može utvrditi da ista po veličini odgovara predmetnom oružju, ta da je ispaljenje projektila u sklopu kojeg je unutar rane u tijelu oštećenog ostao plastični čep, izvršeno sa udaljenosti ispod jedan metar, te posebno pri tome naglasio da je pregledom predmetnog oružja u cijevi istog pronađena zaglavljena ispaljena sačmena patrona lovačkog metka kalibra 12/70, punjena olovnim kuglicama promjera 8,6 mm. Iskaz svjedoka oštećene H. H. koja je potpuno jasno i određeno navela da je optuženi, kada ju je vidio na traktoru sa Edinom, u pravcu nje i Edina iz ručnog pištolja ispalio projektil koji je razbio staklo na lijevim vratima traktora, a potom nastavio vršiti ispaljenja iz vatrenog oružja u pravcu njih i kada su ona i E. iskočili iz traktora i počeli da bježe, govoreći joj pri tome, dok je trčao za E., kada je vidio da je pala, da će je ubiti kada ubije E., koji iskaz u svemu nalazi uporišta i u ostalim naprijed navedenim dokazima na koje se prvostepeni sud pozvao i koje je cijenio, a koje branitelj žalbom ne osporava, davao je i po ocjeni ovog suda, dovoljnu činjeničnu osnovu za izvođenje zaključka da je optuženi predmetna ispaljenja projektila izvršio u namjeri da usmrti, ne samo oštećenog E., nego i oštećenu H.H. .

Imajući u vidu da je svjedok oštećena H. H. u svom iskazu potpuno jasno i određeno opisala mjesto na kojem se optuženi nalazio u trenutku ispaljenja prvog projektila dok su se ona i E. nalazili u kabini traktora (E. na mjestu vozača a ona sa njegove desne strane na mjestu suvozača), od kojeg ispaljenja je razbijeno staklo na lijevim - vozačevim vratima traktora, navodeći pri tome da je optuženi stajao dva metra od traktora sa lijeve strane u žbunju i držao pištolj uperen prema njima, kao i način na koji je optuženi vršio ispaljenja nakon što su ona i E. na desna vrata traktora istračali i počeli da bježe, a da branitelj optuženog, pri čemu je neophodno naglasiti da optuženi nije davao iskaz u sopstvenoj stvari, na ovakav iskaz svjedoka nije imao primjedbi, paušalnim tvrdnjama iz žalbe branitelja da se bez provođenja rekonstrukcije događaja u predmetnoj stvari, nije moglo pouzdano utvrditi da je optuženi predmetna ispaljenja izvršio i u pravcu oštećene H. H., ne dovodi se u pitanje pravilnost pobijanom presudom utvrđenog činjeničnog stanja.

Prema tome, iz naprijed izloženog proizilazi da su u ovoj krivičnoj stvari na dovoljan i pouzdan način utvrđene sve činjenice i okolnosti od odlučnog značaja za pravilno presuđenje, pa kako sud nije bio u sumnji u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja predmetnog krivičnog djela, nije ni bilo mjesta primjeni načela „in dubio pro reo” propisanog odredbom člana 3. stav 2. ZKP FBiH, na koje se branitelj optuženog u žalbi poziva.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog odluke o kazni, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne optuženom, neopravdano kao olakšavajuću okolnost na strani optuženog cijenio činjenicu da je optuženi narušenog zdravlja, uz navode da ova činjenica nije imala nikakvog uticaja na ponašanje optuženog u predmetnom događaju, kao i činjenicu da je optuženi sa porodicom oštećenog od ranije bio u verbalnom i fizičkom sukobu, uz navode da je ponašanje optuženog bilo uzrokom tih ranijih sukoba, dok je s druge strane neadekvatno vrednovao raniju osuđivanost, kao otežavajuću okolnost utvrđenu na strani optuženog, posebno kada se ima u vidu da je optuženi ranije osuđivan zbog izvršenja krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja, tj. zbog izvršenja istog krivična djela za koje je predmetnom presudom oglašen krivim. Nadalje, kada su u pitanju otežavajuće okolnosti

utvrđene na strani optuženog, kantonalni tužitelj je u žalbi naveo da je prvostepeni sud neopravdano na strani optuženog propustio da cijeni upornost iskazanu pri izvršenju krivičnog djela ubistvo na štetu oštećenog E. H., navodeći da je optuženi trčao 500 metara za oštećenim kako bi ga sustigao, pri čemu je ispalio više sačmenih lovačkih patrona u oštećenog, a osim toga mu zadao i udarac pištoljem u lijevi tjemeni dio glave, kao i ponašanje optuženog nakon izvršenja predmetnih krivičnih djela, tokom kojeg optuženi, ne samo što oštećenoj strani nije uputio izvinjenje, nego je pokušao dokazati da su njegove radnje rezultat samoodbrane. S obzirom na sve to, prema navodima iz žalbe kantonalnog tužitelja, utvrđenim pojedinačnim kaznama i izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora koja je pobijanom presudom izrečena optuženom, neće se ostvariti svrha kažnjavanja.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, branitelj optuženog u žalbi iznosi tvrdnje da prvostepeni sud nije pravilno utvrdio, a niti pravilno vrednovao okolnosti od značaja za odluku o kazni i da su tako kako pojedinačne tako i jedinstvena kazana zatvora izrečena optuženom za predmetna krivična djela, prestrogo odmjerene. S tim u vezi branitelj optuženog navodi da je prvostepeni sud propustio da kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijeni okolnosti koje su dovele do predmetnog događaja, ranije sukobe kojima je optuženi bio izložen od strane oštećenih, korektno držanje optuženog pred sudom i godine života optuženog, te posebno naglasio da je prvostepeni sud propustio da cijeni i adekvatno vrednuje izostanak zabranjene posljedice u odnosu na oštećenu H. H.. Pravilno vrednovanje svih okolnosti od značaja za odluku o kazni, prema navodima iz žalbe branitelja, trebalo bi rezultirati izricanjem blaže kazne zatvora optuženom, sa kojom kaznom bi bila postignuta svrha kažnjavanja.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o kazni, kako u okviru žalbenih navoda kantonalnog tužitelja, tako i u okviru navoda žalbe branitelja optuženog, ovaj sud nalazi da su neprihvatljivi žalbeni prigovori tužitelja, da su optuženom za počinjena krivična djela utvrđene blage pojedinačne kazne i na osnovu istih izrečena i blaga jedinstvena kazna zatvora, dok je nasuprot tome ocijenio osnovanim navode iz žalbe branitelja optuženog, da prvostepeni sud nije pravilno utvrdio i cijenio sve činjenice i okolnosti od značaja za odmjeravanje kazne i da je stoga kazna zatvora utvrđena optuženom za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH na štetu oštećene H. H., strogo odmjerena, pa je tako i izrečena jedinstvena kazna zatvora optuženom strogo odmjerena. Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud prilikom utvrđivanja pojedinačnih kazni zatvora i izricanja jedinstvene kazne zatvora optuženom, kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio činjenicu da je optuženi narušenog zdravlja, da je sa porodicom oštećenog od ranije bio u verbalnom i fizičkom sukobu i da je u vrijeme izvršenja predmetnih krivičnih djela bio smanjeno uračunljiv, dok mu je kao otežavajuću okolnost cijenio raniju osuđivanost, pa je ocjenom svih tih okolnosti, uzimajući pri tome u obzir i stepen krivnje optuženog i jačinu povrede zaštićenog dobra, optuženom utvrdio pojedinačne kazne i izrekao jedinstvenu kaznu zatvora kao u izreci pobijane presude. S tim u vezi ovaj sud nije mogao prihvatiti žalbene prigovore tužitelja, da prvostepeni sud narušeno zdravlje optuženog, a koje se ogleda u promjenama na psihičkoj osnovi zbog kojih je optuženi 2012. godine i bolnički tretiran (povratni depresivni poremećaj), nije mogao cijeliti olakšavajućom okolnosti na strani optuženog, jer navedena okolnost i po ocjeni ovog suda ima taj karakter. Takođe, ovaj sud cijeni neprihvatljivim žalbene prigovore

tužitelja da ranija osuđivanost optuženog za istovrsno krivično djelo u predmetnoj stvari nije u dovoljnoj mjeri došla do izražaja, kao i da je ponašanje optuženog nakon izvršenja predmetnih krivičnih djela, tačnije njegov pokušaj da dokaže da su radnje koje je poduzeo u predmetnom događaju rezultat samoodbrane, trebalo biti cijenjeno otežavajućom okolnosti na strani optuženog, obzirom da navedeno ponašanje predstavlja koncept odbrane optuženog. Nasuprot tome, ovaj sud cijeni da tužitelj u žalbi pravilno ukazuje, da je prvostepeni sud neopravdano na strani optuženog kao olakšavajuću okolnost cijenio činjenicu da je optuženi sa porodicom oštećenog od ranije bio u verbalnom i fizičkom sukobu, obzirom da se radi o okolnosti temeljem koje je vještak neuropsihijatar utvrdio postojanje afekta ljutnje i mržnje kod optuženog, što je rezultiralo zaključkom da je optuženi u vrijeme učinjenja predmetnih krivičnih djela bio u stanju smanjene računljivosti, a koju okolnost je prvostepeni sud cijenio olakšavajućom okolnosti na strani optuženog. Takođe, ovaj sud cijeni opravdanim žalbeni prigovor tužitelja da upornost optuženog iskazana pri izvršenju krivičnog djela ubistvo na štetu oštećenog E. H., predstavlja okolnost koja ima karakter otežavajuće okolnosti, a koju je kao takvu prvostepeni sud, propustio da cijeni. Kada su u pitanju žalbeni prigovori branitelja optuženog, ovaj sud, a iz razloga koji su naprijed izneseni u odgovoru na žalbene prigovore tužitelja, cijeni neprihvatljivim žalbeni prigovor branitelja da je ranije ponašanje oštećenih prema optuženom trebalo biti cijenjeno olakšavajućom okolnosti na strani optuženog, kada se ima u vidu da je navedena okolnost došla do izražaja i cijenjena u sklopu nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra, tačnije izjašnjenja vještaka o smanjenoj računljivosti optuženog u vrijeme učinjenja predmetnih krivičnih djela, kao i da je životnu dob optuženog (rođen 1953. godine), trebalo cijeniti olakšavajućom okolnosti na strani optuženog, jer navedena okolnost sama za sebe, nema taj karakter. Nasuprot tome, ovaj sud cijeni da branitelj u žalbi pravilno ukazuje da je prvostepeni sud pri odmjeravanju kazne optuženom za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH na štetu oštećene H. H., neopravdano propustio da cijeni okolnost izostanka zabranjene posljedice, tj. okolnost da je predmetno krivično djelo ostalo u pokušaju, što sukladno odredbi člana 50. tačka a), a u vezi sa članom 166. stav 1. i u vezi sa članom 28. KZ FBiH, sudu daje mogućnost blažeg kažnjavanja. Stoga je ovaj sud, ocjenivši žalbene prigovore branitelja u ovom dijelu opravdanim, prvostepenu presudu u odluci o kazni preinačio i optuženom za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH učinjeno na štetu oštećene H. H., uz primjenu odredaba člana 49. stav 1., 50. tačka a) i 51. stav 1. tačka b) KZ FBiH, cijeneći pri tome da ispaljenim projektilima optuženog u predmetnom događaju, nije došlo do povređivanja oštećene, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, dok je ocjenom ostalih žalbenih prigovora branitelja, te ocjenom žalbenih prigovora tužitelja, imajući pri tome u vidu propisane kazne za krivična djela za koja je optuženi oglašen krivim i olakšavajuće i otežavajuće okolnosti utvrđene na strani optuženog, ocijenio, da su uz primjenu odredaba člana 49. stav 1. KZ FBiH utvrđena kazna zatvora optuženom u trajanju od 13 (trinaest) godina za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH počinjeno na štetu oštećenog E. H. i kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, utvrđena za krivično djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, imajući pri tome u vidu okolnost da je optuženi ranije za isto krivično djelo osuđivan, pravilno utvrđene. Imajući sve to u vidu, ovaj sud je primjenom odredbe člana 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH, optuženom za počinjena krivična djela izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest) godina i 6

(šest) mjeseci, nalazeći da će se sa takvom jedinstvenom kaznom zatvora u smislu člana 42. KZ FBiH, ostvariti svrha kažnjavanja. U tako izrečenu kaznu, primjenom odredaba člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, sud je optuženom uračunao i vrijeme provedeno u pritvoru od 31.05.2020. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužitelja u Tuzli odbio kao neosnovanu, a žalbu branitelja optuženog M. H. djelimično uvažio i u smislu člana 329. stav 1. ZKP FBiH prvostepenu presudu u odluci o kazni preinačio, te odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar
Senka Herić,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.